

جستاری بر احیای بافت های قدیمی شهری (مطالعه موردی: خانه ختایی تبریز)

شاپان محمودی*^(۱)، علی رضوانی^(۲)، مهدی نیکنام^(۳)

^۱کارشناسی معماری، آموزشکده فنی و حرفه ای شهید بهشتی، واحد کرج، گروه هنر و معماری، کرج، ایران

Mr.mahmoudi4848@gmail.com

^۲کارشناسی معماری، آموزشکده فنی و حرفه ای شهید بهشتی، واحد کرج، گروه هنر و معماری، کرج، ایران

Ali.rezvani1376.10.9@gmail.com

^۳دکتری معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران، گروه هنر و معماری، تهران، ایران

mehdinikc@gmail.com

چکیده

زمانی که از تمدن و مظاهر گوناگون آن صحبت می شود بی شک منظورمان توسعه عمرانی و اقتصادی و مدرنیزاسیون و مظاهر نوین شهرنشینی (از قبیل خیابان ها، پارک ها، ساختمان های شیک و زیبا، تأسیسات پیشرفته شهری و امثال این ها) نیست. در بررسی های علمی و پژوهش های فرهنگی صورت گرفته توسط دانشمندان علوم انسانی و فرهنگی تعریف تمدن در حقیقت مجموعه ای از نماد ها و مظاهر افتخار آمیز پیشینه ی فرهنگی و تاریخی را شامل می شود که در واقع شناسنامه ی هویتی یک ملت و سند اقتدار و ماندگاری آن در بین ملل و تمدن های دیگر می باشد. یکی از این جلوه ها خانه های تاریخی و مهمی هستند که خوشبختانه کهن شهر تبریز از این نظر جایگاه بسیار ویژه و متمایزی در بین شهر های ایران دارد. خانه های تاریخی تبریز که اغلب بصورت موزه و یا امکان ی دیدنی و گردشگری بازسازی، مرمت و یا مقاوم سازی شده اند بخشی از تاریخ پر فراز و نشیب این شهر را در دوران معاصر بازگو می کنند. یکی از خانه های تاریخی، زیبا و مهم تبریز خانه ختایی است. این خانه در دوران های مختلف بازسازی شده است، هر چند قدمت دقیق و تاریخ مستند ساخت این خانه در دست نیست ولی تا جایی که می دانیم این خانه مدتی تحت تملک خاندان بزرگ ختایی هاست. هدف از این پژوهش که با استفاده از روش میدانی و پلان برداری صورت پذیرفته، تغییر دادن بافت اصلی ساختمان و استفاده از مصالح ساختمانی جدید می باشد.

واژه های کلیدی: خانه های سنتی، خانه ی ختایی، مرمت، باز زنده سازی